

Nisan

— demet · 26 Nisan 2017

NİSANNisan kendini gösterdi bu gün,Kuş cıvıltıları sanki yaşama sevinciydiYeni serzenişleri getirirken hayata,Yaşananlar çok uzakta kalmış gibiydi artık...Çok darbeler geçirmişti halkım,Çok sorgulanmıştı.Kandırılmıştı insanoğlu...Kalıcı yaralar almıştı...Kırgın profilleri vardı hayatın,İnsanların gülücükleri zamana gizlenmişti.Halkımın gözleri bomboş bakıyordu...Ama yinede bir güvercin hala umut var diyordu...Biz ne günler görmüştük ülkemdeNe badireler atlatmıştık,Ne uzun yollardan geçmişNelere direnmıştik.Bizim prangaları yok etmekte ustalığımızZulümlere başkaldırışımızÖzgürlük anlayışımızBu değil!!!Bu değil direnişlerimiz!Milletim uyan!Aç gözlerini!Daha sabaha çok var!!!Ne karanlıklar geçecek,Ne fırtınalar esecek hala ülkemdeAma dur diyecek milletim.Dur demeyi de bilir kötülöklere...İlk kuşlar susarmış,Kötü günlerde;Hala kuş cıvıltıları duyuyorsa,Hala meltemler esiyorsa güne milletim;Kar yağışlarını gören bir toplum,Soğuktan üşümüşlükler,Fırtınaların şiddetiyle yanan insan,İnanmazdı baharın geleceğine...Rabbim ne günler veriyorsaNeye kadir değil ki!!!Kanayan yaralara da çare olmasını bilir.Sen yaralarını sarmasını bil yeter ki!!!Demet Akyürek.